

Dosarul: nr. 3-138/20
2-20129733-02-3-19102020

HOTĂRÂRE În numele legii

25 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al
Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii
Grefier

Grigore Dașchevici
Ecaterina Palanciuc, Veronica Negru
Marina Samatiuc

examinând, în ședință de judecată publică, în ordinea contenciosului administrativ, acțiunea înaintată de Alexandru Gheorghieș împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind contestarea parțială a actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii unui act administrativ favorabil.

A C O N S T A T A T :

Prin acțiunea de contencios administrativ depusă la 19 octombrie 2020 către Consiliul Superior al Magistraturii, reclamantul Alexandru Gheorghieș contestă în fața instanței de contencios administrativ competentă Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020 ”Cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție”, solicitând anularea în parte a acesteia prin care s-a decis de a respinge solicitarea judecătorului Alexandru Gheorghieș de promovare în funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție și obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să emită o hotărâre cu privire la înaintarea propunerii Parlamentului Republicii Moldova de numire în funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție până la atingerea plafonului de vârstă, a judecătorului Gheorghieș Alexandru.

Istorie nelitigioasă a procedurii;

Indică reclamantul Alexandru Gheorghieș că, prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 978 din 26 noiembrie 2002, a fost numit în funcția de judecător la Judecătoria Glodeni, pe un termen de 5 ani.

Prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 818 din 25 octombrie 2006, Alexandru Gheorghieș a fost numit în funcția de președinte al Judecătoriei Glodeni, pe un termen de 4 ani.

Prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 1310 din 26 septembrie 2007, Alexandru Gheorghieș a fost numit în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă.

Prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 98 din 31 mai 2012, Alexandru Gheorghieș a fost numit, prin transfer, în funcția de judecător la Curtea de Apel Bălți.

Prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 102 din 01 iunie 2012, Alexandru Gheorghieș a fost numit în funcția de președinte al Curții de Apel Bălți, pe un termen de 4 ani.

Prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 2193 din 11 iulie 2016, Alexandru Gheorghieș a fost numit în funcția de președinte al Curții de Apel Bălți, pe un termen de 4 ani.

Prin Hotărârea Colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor nr. 4/1 din 25 martie 2016, în urma susținerii evaluării performanțelor, judecătorului Alexandru Gheorghieș i-a fost acordat calificativul „excellent”.

Prin Hotărârea Colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor nr. 5/1 din 25 martie 2016, în urma susținerii evaluării performanțelor, președintelui Curții de Apel Bălți, Alexandru Gheorghieș i-a fost acordat calificativul „excellent”.

Prin Hotărârea Colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor nr. 18/3 din 22 martie 2019, în urma susținerii evaluării performanțelor, judecătorului Alexandru Gheorghieș i-a fost acordat calificativul „excellent”.

Prin Hotărârea Colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor nr. 19/3 din 22 martie 2019, președintelui Curții de Apel Bălți, Alexandru Gheorghieș, i-a fost acordat calificativul „excellent”.

Mai mult, prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 242/9 din 11 martie 2014, lui Alexandru Gheorghieș i-a fost decernată Diploma de Onoare a Consiliului Superior al Magistraturii, iar prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 374/16 din 19 mai 2015 i s-a conferit gradul I de calificare.

Totodată, în anul 2015, de către Agenția de administrare a instanțelor judecătorești, Curtea de Apel Bălți (sub conducerea lui Alexandru Gheorghieș) a fost calificat/recunoscut drept model de excelență a sistemului judecătoresc - http://aaij.justice.md/files/2015_ca_balti_1.pdf.

După desfășurarea procedurii de selectare, Colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor a admis prin Hotărârea nr. 32/05 din 05 iunie 2020 candidatura lui Alexandru Gheorghieș pentru participare la concursul privind suplinirea funcției de judecător la Curtea Supremă de Justiție cu 77 (șaptezeci și șapte) de puncte.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a oferit lui Alexandru Gheorghieș -10,27 puncte. Astfel, potrivit Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020, punctajul final acumulat de candidatul la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, Gheorghieș Alexandru, constituie 87,27 puncte.

După punctajul acordat, Gheorghieș Alexandru este plasat pe poziția 7, iar funcțiile de judecător al Curții Supreme de Justiție scoase la concurs, constituie 9 unități.

Astfel, prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii din 22 septembrie 2020, cu 4 (patru) voturi pro și 7 (șapte) împotriva, s-a decis de a nu propune Parlamentului Republicii Moldova numirea judecătorului Alexandru Gheorghieș în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

În conformitate cu cele expuse, Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii din 22 septembrie 2020, prin care s-a decis de a nu propune Parlamentului Republicii Moldova numirea judecătorului Alexandru Gheorghieș în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, este un act administrativ individual ilegal defavorabil.

Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la promovare la o instanță superioară este un act administrativ individual obligatoriu, la caz, de promovare a judecătorului Alexandru Gheorghieș în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, deoarece a obținut un punctaj care îl plasează pe locul 7 din 9 funcții scoase la concursul din 22 septembrie 2020. Plenul Consiliului Superior al Magistraturii deține un drept discreționar doar în stabilirea punctajului de 20 %, care, la caz, și acesta a fost utilizat cu erori și încălcarea principiului egalității de tratament.

Actul administrativ individual de promovare în instanța judecătorească superioară se emite obligatoriu pentru candidatul care obține un punctaj mai mare, deoarece punctajul este compus din itemi, ce reflectă principiul promovării judecătorului conform meritocrației, pe criterii de ordin obiectiv, în special, meritocrația se stabilește prin hotărârile Colegiului de selecție și a Colegiului de evaluare.

Consiliul Superior al Magistraturii în prezența condițiilor prescrise de norma de drept, care reglementează promovarea în instanța judecătorească superioară, nu deține un drept discreționar la acest capitol, dar este obligat să emită actul administrativ individual solicitat reieșind din punctajul acumulat, care reprezintă unicul criteriu, alături de experiența profesională (10 ani stagiul de judecător), prevăzut de normele dreptului material.

Emiterea actului administrativ individual în baza dreptului discreționar sau obligatoriu, nu este condiționată de faptul emiterii acestuia de către autoritățile publice cu conducere unipersonală sau colegială.

Prin urmare, discreția trebuie distinsă de un act administrativ obligatoriu. În temeiul dreptului discreționar, autoritatea publică are o marjă de apreciere și trebuie să încorporeze propriile considerente de oportunitate în decizia sa. Emiterea unui act administrativ individual discreționar este descrisă în plan de tehnică normativă prin verbul „poate” sau „este autorizat”, care este utilizat de legiuitor în expunerea textului normativ ce autorizează măsura oficială întreprinsă de autoritatea publică. O dispoziție discreționară poate fi găsită, de exemplu, la art. 143 alin. (1), 144 alin. (1), 145 alin. (1) și 146 alin. (1) din Codul administrativ, unde este utilizat verbul „poate”.

Totodată, discreția nu oferă autorităților publice o mână liberă în sine. Mai degrabă, autoritatea trebuie să-și exercite întotdeauna discreția, așa cum solicită legiuitorul.

Dreptul discreționar oferit de lege nu atașează o singură consecință juridică faptelor, ci lasă în sarcina autorității publice să aleagă consecințele legale, asigurând astfel flexibilitatea acțiunilor cerute de normele dreptului substanțial. Exercitarea discreției se poate face în două moduri diferite: 1. („Dacă”). Astfel, autorității publice i se poate da discreție pentru a decide indiferent „dacă” ar trebui să acționeze sau nu într-un caz specific; 2. („Selecția măsurii”). La discreția autorității publice, trebuie să fie determinată o consecință legală din mai multe măsuri posibile, permise în fiecare caz. Autoritatea publică are posibilitatea de a alege o măsură.

Exercitarea discreției este supusă unor condiții stricte conform art. 137 alin. (1) Codul administrativ, care prevede că, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

Autorităților publice i se acordă un spațiu de acțiune și luarea deciziilor numai în determinarea consecințelor legale care trebuie atinse atunci când le stabilește legiuitorul. Scopul acordării discreției conform art. 16 alin. (1) din Codul administrativ este de a permite autorității publice să răspundă flexibil la diferite probleme. În acest fel, administrația poate lua decizii individuale în cadrul unui proces legal, făcând astfel posibilă realizarea unui echilibru între obiectivul legal abstract și circumstanțele reale.

Dacă cerințele legale stabilite de prevederile legale de autorizare sunt îndeplinite, norma de drept poate fi aplicată și pot fi generate consecințele legale

ale acesteia. Din consecințele legale ale temeiului juridic, se apreciază dacă autoritatea este legată de o măsură obligatorie sau dacă are o putere discreționară.

Caracterul de act administrativ individual obligatoriu are două sensuri, în primul sens, de emitere a actului administrativ individual favorabil, atunci când sunt întrunite condițiile prevăzute de lege (rezerva legii), iar în al doilea rând, de emitere a actului administrativ individual defavorabil, atunci când judecătorul nu întrunește condițiile prevăzute de legea materială pentru promovare în instanța judecătorească superioară.

Prin urmare, emiterea actelor administrative individuale de către autoritățile publice cu conducere colegială prin adoptare, unde fiecare membru își expune votul, nu presupune act administrativ individual discreționar.

Menționează că, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii la întrunirea condiției de vechime de 10 ani în funcția de judecător și a unui punctaj mai mare în raport cu alți candidați, este obligat să emită actul administrativ individual solicitat de către reclamant. Mai mult, respectarea cerințelor de profesionalism, integritate și meritocrație rezultă chiar din calificativul „excelent” acordat de Colegiul de evaluare.

Astfel, hotărârile Colegiului de evaluare și Colegiului de selecție constituie acte administrative individuale incontestabil în sensul art. 30 și 140 din Codul administrativ și obligatorii conform art. 139 alin. (4) din Codul administrativ pentru orice persoană, inclusiv pentru orice autoritate publică.

Prin urmare, soluția adoptată de Plenul CSM, în lipsa competenței, constituie o modalitate de schimbare a calificativului oferit ca urmare a evaluării extraordinare a performanțelor, dar și un mod de încălcare a principiilor de meritocrație, și prin aceasta se diminuează rolul Colegiilor în mod substanțial.

Caracterul de act administrativ individual obligatoriu al Hotărârii Plenului CSM cu privire la promovarea judecătorului este conform cu principiul independenței judecătorului, dar și a puterii judecătorești.

Menționează că, a obținut ca și alți colegi calificativul „excelent” la evaluarea extraordinară, în ședință nu au fost formulate obiecții asupra activității sale, profesionalismului, integrității, lipsesc careva sancțiuni disciplinare. Totuși reclamantul a fost tratat în mod discriminator, fără ca Plenul Consiliului Superior al Magistraturii să justifice obiectiv, după cum prevede norma pre-citată, aceasta abordare inegală în raport cu alți judecători, aflându-se în aceleași condiții de fapt și de drept.

Totodată, nu este motivat și probat cauza acordării de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a unui punctaj inferior reclamantului în raport cu alți candidați și la capitolul de exercitare a dreptului de a stabili 20% din totalul de 100 puncte. Astfel, din 20 de puncte a stabilit doar 10,27, fără a motiva acest lucru prin raportare la criterii concrete, fiind preluate doar în abstract texte din lege.

Menționează că, măsura oficială întreprinsă de Consiliul Superior al Magistraturii nu este prevăzută din perspectiva temeiului juridic de către lege, fapt contrar art. 21 alin. (3) și 29 Codul administrativ. Totodată, nu este clar scopul legitim urmărit de către Consiliul Superior al Magistraturii prin adoptarea hotărârii de respingere a cererii privind promovarea în funcția de judecător al Curtea Supremă de Justiție până la atingerea plafonului de vârstă.

Necesitatea măsurii este eșuată, dacă denotă faptul „tragerii cu tunul în vrăbii”. Se pare că, din aceleași rațiuni expuse mai sus, necesitatea intervenției în dreptul reclamantului de a fi promovat în funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție până la atingerea plafonului de vârstă nu este justificată sub nici un aspect.

Menționează că, măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit. Din elemente de fapt este imposibil de pus în balanță argumentele pro și contra, avantajele în raport cu ingerința iremediabilă în drepturile reclamantului.

Astfel, măsura întreprinsă de Consiliul Superior al Magistraturii constituie prin lipsa de proporționalitate o atingere a garanției substanței dreptului de a fi promovat în funcția de Judecător al Curții Supreme de Justiție și exercitarea funcției de judecător până la atingerea plafonului.

Respingerea cererii de numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă este contrară art. 30 din Codul administrativ, care prevede că, autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. Autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situații în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

Totodată, încălcările descrise, incertitudinea și netransparența hotărârii emise de Consiliul Superior al Magistraturii, fac dovada caracterului incert al actului administrativ individual defavorabil.

Menționează că, la ședința din 06.10.2020, Consiliul Superior al Magistraturii a acționat și contrar art. 117 din Codul administrativ, care prevede că, modul de îndeplinire a cerințelor legale privind cvorumul și majoritatea necesară emiterii unui act administrativ individual de către organele colegiale se consemnează în procesul-verbal al ședinței de către persoana care prezidează ședința sau de altă persoană competentă potrivit legii. Opiniile minoritare se consemnează separat.

Expunerile litigioase și aspectele de drept și de fapt formulate de reclamant și pârât în cadrul dezbaterilor judiciare a cauzei.

Reclamantul, reprezentantul lui Gheorghieș Alexandru – avocatul Cristina Țarnă, în ședința de judecată nu s-au prezentat, însă ultimul a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în procedură scrisă, totodată a solicitat admiterea acțiunii.

Reprezentantul pârîului Consiliul Superior al Magistraturii - Alexandru Secrieru, în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă a depus o cere prin care a solicitat examinarea cauzei în procedură scrisă, totodată a solicitat respingerea acțiunii.

Argumentele părții pârîte expuse în referință – în contradictoriu cu argumentele și solicitările expuse în cererea reclamantei.

Astfel, prin referința depusă la 02 noiembrie 2020, pîrîtul, nu a recunoscut acțiunea, a solicitat respingerea acțiunii, ca fiind neîntemeiată.

În motivarea poziției a indicat că, urmare a desfășurării concursului din 22 septembrie 2020, cu privire la suplinirea funcției vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, luând în considerare reputația candidatului, în rezultatul exprimării votului de către membrii Consiliului Superior al Magistraturii prezenți la ședință, cu 4 (patru) voturi pro și 7 (șapte) împotrivă a respins candidatura lui Alexandru Gheorghieș, în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

Rațiunile aduse de reclamant, potrivit cărora, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a ignorat faptul că prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 242/9 din 11 martie 2014, i-a fost decernată Diploma de Onoare a Consiliului Superior al Magistraturii, iar prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 374/16 din 19 mai 2015 i s-a conferit gradul I de calificare, nu pot duce la anularea hotărârii contestate. Or, evenimentele menționate au avut loc cu 5 ani în urmă.

Astfel, potrivit Avizului nr.3 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni judecătorii trebuie să evite orice activități de natură de a compromite demnitatea funcției lor, pentru a păstra încrederea publică în sistemul juridic.

Aici este inerent a menționa că, prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 66/6 din 16 aprilie 2020, a fost admisă cererea de demisie a judecătorului Curtea de Apel Bălți, Gheorghieș Alexandru, fiind propus Președintelui Republicii Moldova eliberarea acestuia din funcția de judecător la Curtea de Apel Bălți, în baza art. 25 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la statutul judecătorului.

La ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din 16 aprilie 2020 (transmisă on-line), majoritatea membrilor CSM, prin votul exprimat, au ajuns la concluzia că judecătorului Alexandru Gheorghieș nu urmează să îi fie acceptată demisia onorabilă pe motiv că, prin acțiunile admise în anul 2019 s-a discreditat,

fiind organizatorul unor acțiuni anticonstituționale ce aveau drept scop revocarea ilegală a membrilor CSM, fapt declarat de Președintele Comisiei de la Veneția. Ulterior judecătorul Alexandru Gheorghieș și-a retras cererea de demisie.

A menționat și faptul că, la 20 mai 2020 Curtea de Apel Bălți a înaintat la CSM un demers prin care a solicitat înaintarea propunerii de conferire a distincției de stat a Republicii Moldova „Gloria Muncii” judecătorului Alexandru Gheorghieș.

Consiliului Superior al Magistraturii reținând în concluzie că, distincțiile de stat ale Republicii Moldova se conferă persoanelor în semn de recunoștință și apreciere a meritelor acestora în activitatea desfășurată, a considerat că judecătorul Alexandru Gheorghieș nu deține merite pentru care poate fi decorat.

Drept urmare, prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 154/12 din 09 iunie 2020 în urma exprimării votului membrilor prezenți la ședință, judecătorul Alexandru Gheorghieș nu a întrunit numărul necesar de voturi pentru a fi propus spre decorare cu distincția de stat Ordinul ”Gloria Muncii”.

Totodată, conform informației nr. 06/5467 din 27 iulie 2020, oferite de Agentul guvernamental cu privire la eventuala implicare a judecătorilor în examinarea cauzelor pendinte în fața Curții Europene a Drepturilor Omului, judecătorul Alexandru Gheorghieș a făcut parte din completul de judecatori ale cărui decizii au constituit obiectul examinării cererii la Curte în cauza: - Furtună v. Republica Moldova. Reclamantul s-a plâns în baza Articolului 6 § 1 și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție. În prezenta cauză, reclamantul s-a plâns că la 22 mai 2006 a obținut o hotărâre a Judecătoriei Drochia favorabilă privind încasarea din contul societății L. în beneficiul său a salariului restant. Hotărârea nu a fost contestată, devenind definitivă la 6 iunie 2006.

La 22 martie 2011 societatea L. a contestat hotărârea din 22 mai 2006, susținând că a primit o copie a hotărârii la 4 martie 2011. La 28 februarie 2012 Curtea de Apel Bălți a respins apelul ca tardiv, iar la 01 iunie 2012 Curtea Supremă de Justiție a respins recursul societății L. ca neîntemeiat.

La 6 septembrie 2012 societatea L. a depus o cerere de revizuire a hotărârii din 22 mai 2006. La 8 noiembrie 2012 Judecătoria Drochia a respins cererea de revizuire ca fiind nefondată, iar la 31 ianuarie 2013 Curtea de Apel Bălți a respins cererea de recurs declarată de societatea L. ca neîntemeiată.

La 14 martie 2013 L. a formulat un nou apel împotriva hotărârii din 22 mai 2006. La 16 mai 2013, judecătorii Curții de Apel Bălți, A.G., V.H. și N.C., au examinat cauza, au admis cererea de revizuire și au dispus repunerea în termen a apelului declarat, casând hotărârea Judecătoriei Drochia din 22 mai 2006 și reexaminând cauza.

La 6 martie 2014 Curtea Supremă de Justiție a admis recursul reclamantului Furtună, a casat decizia Curții de Apel Bălți din 2 iulie 2013, constatând că

admiterea apelului de către Curtea de Apel Bălți a constituit un abuz și contravine principiului securității raporturilor juridice și finalității hotărârilor.

Constatând încălcarea Articolului 6 § 1 și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, Curtea Europeană a reiterat că unul din elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere definitivă unei chestiuni, constatarea lor nu mai poate fi pusă în discuție. Admiterea cererii de revizuire și a unui apel tardiv de către Curtea de Apel Bălți a condus la încălcarea principiului securității raporturilor juridice.

Consideră că alegația reclamantului precum că este lipsit elementul motivării, deoarece în hotărâre nu se indică cum s-a ajuns la concluzia, că Gheorghieș Alexandru nu a acumulat numărul necesar de voturi, motivele acestora, precum și alte alegații indicate în cererea de chemare în judecată, nu întrunesc condițiile prevăzute de legislația în vigoare la care s-a referit și nu pot duce la anularea în parte a acesteia. Or, în hotărârea contestată a fost indicat explicit numărul de voturi acumulat de fiecare candidat, care în rezultat denotă că Gheorghieș Alexandru nu a acumulat numărul necesar de voturi pentru a fi propus Parlamentului Republicii Moldova în vederea numirii în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

Acțiunea este admisibilă și întemeiată.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod. În sensul respectiv, art. 189 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Astfel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ reține că, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată *inter alia* de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice. La caz, aceste condiții de încălcare a dreptului vătămat prin activitatea administrativă a Consiliului Superior al Magistraturii este întrunit și în conformitate cu art. 39 din Codul administrativ – accesul liber la justiție.

Conform art. 5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor

administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020 ”Cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție”, prin care s-a respins solicitarea judecătorului Alexandru Gheorghieș de promovare în funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, constituie în sine un act administrativ individual defavorabil pentru reclamant.

Or, conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Totodată, art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Potrivit art. 17 din Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Astfel, din conținutul acțiunii, prin prisma cadrului legal citat, rezultă că, reclamantul, Alexandru Gheorghieș, revendică apărarea dreptului judecătorului la carieră și a garanțiilor juridice ce asigură independența judecătorului, precum și inamovibilitatea lui.

Acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamantul, Alexandru Gheorghieș la instanța competentă jurisdicțional și teritorial.

Or, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (3) din Codul administrativ, Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Totodată, conform art. art. 208 și 163 lit. c) din Codul administrativ acțiunea în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii se depune nemijlocit în instanța de judecată în termen de 30 zile de la comunicarea actului administrativ individual, astfel, procedura prealabilă nu se efectuează.

Art. 25 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19.07.1996, prevede că, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii pot fi

contestate la Curtea de Apel Chișinău de orice persoană interesată, în termen de 30 de zile de la data comunicării acesteia.

Potrivit materialelor cauzei, acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamantul, Alexandru Gheorghieș în termenul legal de 30 zile, or actul administrativ ce se contestă a fost emis la 22.09.2020, iar acțiunea a fost depusă la 19.10.2020.

În sensul enunțat, art. 209 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, acțiunea în contestare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Hotărîrea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020 a fost contestată cu acțiune în contencios la data 19 octombrie 2020, fapt care denotă respectarea de reclamantul, Alexandru Gheorghieș a termenului de înaintare a acțiunii.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ reține că, reclamantul, Alexandru Gheorghieș a utilizat corect tipul acțiunii în obligare, conform art. 206 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ pentru revendicarea drepturilor sale, or reclamantul prin acțiunea sa solicită anularea în parte a hotărîrii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020 ”Cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție” prin care s-a decis de a respinge solicitarea judecătorului Alexandru Gheorghieș de promovare în funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție și obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să emită o hotărâre cu privire la înaintarea propunerii Parlamentului Republicii Moldova de numire în funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție până la atingerea plafonului de vârstă, a judecătorului Gheorghieș Alexandru.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ consideră că, la caz, motive de inadmisibilitate a prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, nu se regăsesc.

În privința temeiniciei acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

În conformitate cu prevederile art.224 alin.(1) lit.b) din Codul administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată, în

baza unei acțiuni în obligare, cum este la caz, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată.

Astfel, instanța de judecată raportând circumstanțele de fapt la normele de drept aplicabile raportului juridic litigios reține că, elementul central al obiectului acțiunii în obligare rezidă în faptul că, ***reclamantul urmărește pe cale judiciară de a obliga autoritatea publică competentă să emită actul administrativ individual solicitat.***

Anularea în parte a hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020 nu se relaționează conceptului legal de acțiune în contestare prevăzut de art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, dar este un element al hotărârii de admitere a acțiunii în obligare. Prin urmare, Completul judiciar în conformitate cu prevederile art. 219 din Codul administrativ îl apreciază ca un element al pretenției acțiunii în obligare - art.206 al.1 lit.b) coroborat cu art.224 al.1 lit.b) Cod administrativ.

În conformitate cu prevederile art.219 alin.(1) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Potrivit prevederilor art.220 alin.(1) din Codul administrativ se explică că, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87–93, iar potrivit art.221 alin.(1) al aceluiași act normativ, autoritățile publice sînt obligate să prezinte instanței de judecată, concomitent cu referința, dosarele administrative. La solicitarea instanței de judecată, autoritățile publice sînt obligate să prezinte suplimentar și alte documente pe care le dețin, inclusiv cele electronice, și să acorde informații.

În virtutea art.93 din Codul administrativ, care stabilește sarcina probațiunii, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În cadrul dezbaterilor judiciare, din analiza probelor administrate în conformitate cu legea, s-a stabilit cu certitudine următoarele fapte.

Prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.150/12 din 09 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 153-158 din 26 iunie 2019, a fost anunțat concurs pentru suplinirea a 9 (nouă) posturi vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

În termenul stabilit, cereri de participare la concursul în cauză au depus judecătorii Nelea Budăi, Sergiu Furdul, Anatolie Minciuna, Oxana Robu și Angela Bostan de la Curtea de Apel Chișinău, Alexandru Gheorghieș de la Curtea de Apel Bălți, Dmitrii Fujenco de la Curtea de Apel Comrat, Ghenadie Pavliuc, Ghenadie Plămădeală, Radu Țurcanu, Nicolae Șova, Serghei Dimitriu, Vitalie Stratan și Aliona Miron de la Judecătoria Chișinău, Dumitru Gherasim de la Judecătoria Bălți.

În conformitate cu art. 15 alin. (4) din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, candidații înscrși la concurs au fost înștiințați despre data, ora și locul desfășurării acestuia.

Subiectul „Cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție” a fost inclus în Agenda ședinței Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 18 din 28 - 29 iulie 2020, urmând a fi examinat în data de 29 iulie 2020.

Prin decizia președintelui interimar CSM din 28 iulie 2020, desfășurarea concursului a fost amânată pentru un termen nedeterminat.

Ulterior, subiectul „Cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție” a fost inclus în Agenda ședinței Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 22 din 22 septembrie 2020.

Până la începerea examinării chestiunii, judecătorul Ghenadie Pavliuc de la Judecătoria Chișinău a depus cerere de retragere privind participarea la concurs, fiind acceptată cu 11 voturi pro ale membrilor cu drept de vot.

Fiind prezenți la ședința Plenului, judecătorii nominalizați și-au susținut cererile de participare la concursul pentru suplinirea funcției vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

Prin hotărârea nr. 262/22 din 22 septembrie 2020 ”Cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție”, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a hotărât: 1. Se propune Parlamentului Republicii Moldova numirea judecătorilor Anatolie Minciuna, Oxana Robu, Ghenadie Plămădeală, Nicolae Șova și Aliona Miron în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, înaintând proiectul hotărârii.

Reieșind din conținutul hotărârii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020, referitor la Alexandru Gheorghieș, Completul de judecată reține că, Consiliul Superior al Magistraturii a constatat că, *[...Alexandru Gheorghieș face parte din corpul magistraților începând cu 26 noiembrie 2002, fiind numit în funcția de judecător la Judecătoria Glodeni prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 978-III, pe un termen de 5 ani.*

Conform Decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 818-IV din 25 octombrie 2006, și, respectiv, nr. 684/V din 24 decembrie 2010, este numit în

funcția de președinte al Judecătoriei Glodeni, pentru două mandate consecutive de 4 ani.

Prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 1310-IV din 26 septembrie 2007, a fost numit în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, iar prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 98-VII din 31 mai 2012 a fost transferat în funcția de judecător la Curtea de Apel Bălți.

Potrivit Decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 102-VII din 01 iunie 2012, și, respectiv, nr. 2193-VII din 11 iulie 2016, a fost numit în funcția de președinte al Curții de Apel Bălți, pentru două mandate a câte 4 ani fiecare.

Prin Hotărârea CSM nr. 242/9 din 11 martie 2014 i-a fost decernată Diploma de Onoare a Consiliului Superior al Magistraturii, iar prin Hotărârea CSM nr. 374/16 din 19 mai 2015 i s-a conferit gradul I de calificare.

La Adunarea Generală a Judecătorilor din 21 octombrie 2016 a fost ales membru al Colegiului pentru selecție și cariera judecătorilor, iar în baza Hotărârii nr. 5 a Adunării Generale a Judecătorilor din 20 octombrie 2017, a fost ales membru permanent al Consiliului Superior al Magistraturii din partea judecătorilor curților de apel pentru un mandat de 4 ani.

În rezultatul evaluării activității desfășurate în calitate de judecător și președinte, Colegiul de evaluare a performanțelor judecătorilor i-a acordat prin Hotărârea nr. 19/3 din 22 martie 2019 calificativul „excelent”, iar după desfășurarea procedurii de selectare Colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor a admis prin Hotărârea nr. 32/05 din 05 iunie 2020 candidatura acestuia pentru participare la concursul privind suplinirea funcției de judecător la Curtea Supremă de Justiție cu 77 (șaptezeci și șapte) de puncte.

Conform informației oferite de Agentul guvernamental cu privire la eventuala implicare a judecătorilor în examinarea cauzelor pendinte în fața Curții Europene a Drepturilor Omului și finalizate cu emiterea unei hotărâri sau a decizii de radiere de pe rol (în baza Articolelor 37 § 1 (c) sau 39 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului), nr. 06/5467 din 27 iulie 2020, judecătorul Alexandru Gheorghieș a făcut parte din completul de judecători ale cărui decizii au constituit obiectul examinării următoarei cereri la Curte: - Furtună v. Republica Moldova (nr. 54104/07) - Reclamantul s-a plâns în baza Articolului 6 § 1 și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție de eșecul instanțelor naționale de a aborda chestiunile cu privire la reducerea pensiei în baza unei legi care încă nu intrase în vigoare la momentul stabilirii pensiei sale. Curtea a reținut că eșecul instanțelor judecătorești de a oferi în deciziile sale o motivare justificată și suficientă cu privire la argumentele reclamantului au constituit o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție. De asemenea, Curtea a reținut că refuzul instanțelor naționale de a acorda reclamantului o pensie neîncasată pentru perioada 21 mai - 23 septembrie

1999 nu fusese prevăzut de lege, constatând încălcarea Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție....].

Completul de judecată reține că, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii în hotărîrea nr. 262/22 din 22 septembrie 2020, analizând prezentarea personală a candidaților, motivele care i-au determinat să participe la concurs, obiectivele acestora vizând ocuparea funcției pentru care candidează, fermitatea în expunere în cadrul ședinței Plenului, precum și reputația persoanei în contextul prevederilor legale, Plenul CSM, ținând cont de meritele fiecăruia, competențele profesionale și personale ale candidaților, a acordat următorul punctaj: 1. Oxana Robu - 17,09 puncte; 2. Aliona Miron - 17,09 puncte; 3. Serghei Dimitriu - 16,18 puncte; 4. Nicolae Șova - 15,72 puncte; 5. Anatolie Minciuna - 15,63 puncte; 6. Ghenadie Plămădeală - 15,45 puncte; 7. Dumitru Gherasim - 14,18 puncte; 8. Nelea Budăi - 13,18 puncte; 9. Sergiu Furdui - 12,90 puncte; 10. Dmitrii Fujenco - 12,54 puncte; 11. Radu Țurcanu - 12,36 puncte; 12. Angela Bostan - 11,00 puncte; 13. Vitalie Stratan - 10,72 puncte; **14. Alexandru Gheorghies - 10,27 puncte.**

Potrivit hotărîrii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020, punctajul final acumulat de candidații înscriși în concurs este următorul: 1. Dumitru Gherasim - 94,18 de puncte; 2. Anatolie Minciuna - 93,63 puncte; 3. Nelea Budăi - 93,18 puncte; 4. Sergiu Furdui - 92,90 puncte; 5. Oxana Robu - 91,09 puncte; 6. Ghenadie Plămădeală - 87,95 puncte; **7. Alexandru Gheorghies - 87,27 puncte;** 8. Nicolae Șova - 84,72 puncte; 9. Radu Țurcanu - 84,36 puncte; 10. Angela Bostan - 84,00 puncte; 11. Serghei Dimitriu - 83,18 puncte; 12. Aliona Miron - 81,09 puncte; 13. Dmitrii Fujenco - 76,54 puncte; 14. Vitalie Stratan - 75,72 puncte.

Ca urmare a examinării materialelor, audierii candidaților, precum și în rezultatul exprimării votului de membrii CSM prezenți la ședință, cu 6 (șase) voturi pro și 5 (cinci) împotrivă în privința candidatei Nelea Budăi, 5 (cinci) voturi pro și 6 (șase) împotrivă în privința candidatului Sergiu Furdui, 9 (nouă) voturi pro și 2 (două) împotrivă în privința candidatului Anatolie Minciuna, 8 (opt) voturi pro și 3 (trei) împotrivă în privința candidatei Oxana Robu, 5 (cinci) voturi pro și 6 (șase) împotrivă în privința candidatei Angela Bostan, **4 (patru) voturi pro și 7 (șapte) împotrivă în privința candidatului Alexandru Gheorghies,** 6 (șase) voturi pro și 5 (cinci) împotrivă în privința candidatului Dmitrii Fujenco, 8 (opt) voturi pro și 3 (trei) împotrivă în privința candidatului Ghenadie Plămădeală, 6 (șase) voturi pro și 5 (cinci) împotrivă în privința candidatului Radu Țurcanu, 8 (opt) voturi pro și 3 (trei) împotrivă în privința candidatului Nicolae Șova, 6 (șase) voturi pro și 5 (cinci) împotrivă în privința candidatului Serghei Dimitriu, 3 (trei) voturi pro și 8 (opt) împotrivă în privința candidatului Vitalie Stratan, 8 (opt) voturi pro și 3 (trei) împotrivă în privința candidatei Aliona Miron și 7 (șapte) voturi pro și 4 (patru) împotrivă în privința candidatului Dumitru Gherasim, va propune Parlamentului Republicii Moldova numirea judecătorilor Anatolie Minciuna, Oxana Robu,

Ghenadie Plămădeală, Nicolae Șova și Aliona Miron în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

Nefiind de acord cu hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020, la 19 octombrie 2020 reclamantul Alexandru Gheorghieș a contestat-o în instanța de contencios administrativ competentă – Curtea de Apel Chișinău.

În conformitate cu prevederile art.116 alin.(1) și (2) din Constituția R.Moldova, *judecătorii instanțelor judecătorești sînt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii. Judecătorii instanțelor judecătorești se numesc în funcție de Președintele Republicii Moldova, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii. Judecătorii care au susținut concursul sînt numiți în funcție pentru prima dată pe un termen de 5 ani. După expirarea termenului de 5 ani, judecătorii vor fi numiți în funcție pînă la atingerea plafonului de vîrstă, stabilit în condițiile legii.*

Potrivit art.123 alin.(1) din Constituția R.Moldova, *Consiliul Superior al Magistraturii asigură numirea, transferarea, detașarea, promovarea în funcție și aplicarea de măsuri disciplinare față de judecător.*

Conform art.53 alin.(1), (2) din Codul administrativ, *competența reprezintă totalitatea atribuțiilor acordate autorităților publice sau persoanelor din cadrul acestora prin lege sau alte acte normative. Competența se stabilește la momentul inițierii procedurii administrative, iar art.57 alin.(1) al aceluiași act normativ, stabilește că, activitatea administrativă se realizează numai de autoritatea publică competentă și în limitele competenței legale.*

În conformitate cu prevederile art.4 alin.(1) lit.a) și alin.(5) al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr.947 din 19.07.1996, *întru exercitarea funcțiilor sale, Consiliul Superior al Magistraturii are următoarele competențe referitoare la cariera judecătorilor: a) face propuneri Președintelui Republicii Moldova sau, respectiv, **Parlamentului de numire, promovare la o instanță superioară**, transferare la o instanță de același nivel sau la o instanță inferioară, de numire în funcția de președinte sau de vicepreședinte de instanță ori de eliberare din funcție a judecătorilor, președinților și vicepreședinților instanțelor judecătorești. În scopul realizării funcțiilor sale, Consiliul Superior al Magistraturii poate avea și alte competențe în condițiile legii.*

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, menționează că procedura adoptării hotărârii este prevăzută de art. 24 al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii care prevede că, *Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu excepția cazului prevăzut la art.19 alin.(4). La adoptarea hotărârilor cu privire la cariera judecătorilor, răspunderea disciplinară a acestora, sancționarea și eliberarea din funcție a judecătorilor, membrii de drept*

ai Consiliului Superior al Magistraturii participă fără drept de vot. Votarea se efectuează în lipsa persoanei al cărei caz este examinat și în lipsa celorlalți invitați.

Totodată, art. 1 alin. (1) și (2) din Lege privind selecția, evaluarea performanțelor și cariera judecătorilor nr.154 din 05.07.2012, prevede că, reglementarea procedurii de selecție a candidaților la funcția de judecător are drept scop asigurarea unui proces de selecție obiectiv, imparțial și transparent care să garanteze selectarea celor mai buni candidați pentru funcția respectivă. Cariera judecătorului presupune promovarea sa în funcția de judecător la o instanță judecătorească superioară, numirea sa în funcția de președinte sau de vicepreședinte de instanță judecătorească, precum și transferul judecătorului la o instanță judecătorească de același nivel sau la o instanță judecătorească inferioară.

Potrivit art.2 alin.(1) - (2) din Lege privind selecția, evaluarea performanțelor și cariera judecătorilor nr.154 din 05.07.2012, selecția candidaților pentru funcția de judecător, promovarea în funcția de judecător la o instanță judecătorească superioară, numirea în funcția de președinte sau de vicepreședinte de instanță judecătorească, precum și transferul judecătorului la o instanță de același nivel sau la o instanță inferioară se efectuează de către colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor (în continuare – colegiul pentru selecție), în baza unor criterii clare, transparente, obiective și bazate pe merit. Prin regulamentele adoptate de Consiliul Superior al Magistraturii se poate prevedea ca toți candidații la funcția de judecător, de președinte sau vicepreședinte al instanței de judecată, la promovarea într-o instanță judecătorească superioară sau la transferul la altă instanță judecătorească, să fie evaluați și de către Consiliul Superior al Magistraturii. Ponderea rezultatului evaluării în media de concurs nu poate depăși 20%. În cadrul proceselor de selecție a candidaților pentru funcția de judecător, de promovare în funcția de judecător la o instanță judecătorească superioară, de numire în funcția de președinte sau de vicepreședinte de instanță judecătorească și de transfer al judecătorului la o instanță judecătorească de același nivel sau la o instanță inferioară se va ține cont de următoarele criterii de bază: a) nivelul de cunoștințe și aptitudinile profesionale; b) capacitatea de aplicare în practică a cunoștințelor; c) vechimea în funcția de judecător sau în alte funcții de specialitate juridică; d) indicatorii calitativi și cantitativi ai activității desfășurate în funcția de judecător sau, după caz, în alte funcții de specialitate juridică; e) respectarea standardelor etice; f) activitatea didactică și științifică.

Completul de judecată reține și prevederile art.2 alin.(3) din Lege privind selecția, evaluarea performanțelor și cariera judecătorilor nr.154 din 05.07.2012, în regulamentele Consiliului Superior al Magistraturii sînt stabilite detaliat procedura și criteriile: a) de selecție a candidaților pentru funcția de judecător; b)

de promovare în funcția de judecător la o instanță judecătorească superioară; c) de numire în funcția de președinte sau de vicepreședinte de instanță judecătorească; d) de transfer al judecătorului la o instanță judecătorească de același nivel sau la o instanță judecătorească inferioară.

Articolul 12 alin.(1) - (2) din Lege privind selecția, evaluarea performanțelor și cariera judecătorilor nr.154 din 05.07.2012, prevede că, *performanțele judecătorilor se evaluează de către colegiul de evaluare a performanțelor judecătorilor (în continuare – colegiul de evaluare), evaluarea avînd ca scop stabilirea nivelului de cunoștințe și aptitudini profesionale ale judecătorilor, cît și a capacității de a aplica cunoștințele teoretice și aptitudinile necesare în practica profesiei de judecător, stabilirea aspectelor slabe și aspectelor forte din activitatea judecătorilor, stimularea tendinței de perfecționare a abilităților profesionale și sporirea eficienței activității judecătorilor la nivel individual și la nivel de instanțe judecătorești. Rezultatele evaluării performanțelor judecătorilor sînt utilizate pentru: a) organizarea formării profesionale adecvate a judecătorilor (stabilirea direcțiilor de formare profesională, dezvoltarea și îmbunătățirea programelor de instruire continuă a judecătorilor, selectarea formelor de instruire); b) stabilirea obiectivă a gradului de corespundere a judecătorilor cu funcțiile pe care le dețin sau la care pretind pe parcursul carierei lor; c) asigurarea unei comparații obiective între mai mulți judecători în cazul promovării; d) stimularea judecătorilor pentru a-și perfecționa nivelul de pregătire și abilitățile profesionale; e) perfecționarea administrării instanțelor; f) formularea propunerilor de acordare a gradelor de calificare pentru judecători.*

Potrivit prevederilor pct.11 din Regulamentul cu privire la criteriile de selecție, promovare și transferare a judecătorilor, aprobat prin Hotărârea CSM nr. 613/29 din 20 decembrie 2018, *judecătorii pot fi promovați la o instanță ierarhic superioară, la caz Curtea Supremă de Justiție, ținînd cont de: a) minim 10 ani vechime în muncă în funcția de judecător; b) lipsa sancțiunilor disciplinare nestinse; c) susținerea evaluării performanțelor, confirmată prin hotărârea Colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor.*

Conform prevederilor art.9 alin.(9) și (10) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr.544 din 20.07.95, *candidații la funcția de judecător, președinte și vicepreședinte al instanței judecătorești își aleg funcțiile scoase la concurs în ordinea descrescătoare a mediei de concurs. În cazul punctajului egal al candidaților care urmează a fi promovați la o instanță judecătorească superioară, al celor care urmează a fi numiți în funcția de președinte ori de vicepreședinte de instanță judecătorească sau transferați la o instanță judecătorească de același nivel ori la o instanță judecătorească inferioară, care pretind la aceeași funcție, Consiliul Superior al Magistraturii va lua decizia prin hotărîre motivată. Rezultatele concursului se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al*

Magistraturii în termen de 2 zile lucrătoare de la finalizarea acestuia. Consiliul Superior al Magistraturii propune Președintelui Republicii Moldova, după caz Parlamentului, numirea în funcție a candidaților desemnați în conformitate cu rezultatele concursului. Consiliul Superior al Magistraturii refuză să efectueze propunerea de numire în funcție a unuia dintre acești candidați dacă constată că acesta nu corespunde condițiilor prevăzute de lege pentru funcția de judecător. Refuzul trebuie să fie motivat.

În conformitate cu prevederile art.29 al Codului administrativ, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.

În conformitate cu prevederile art.3 din Codul administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de desfășurare a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Potrivit art.21 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercițarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că, în conformitate cu art. 31 Cod administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

În conformitate cu prevederile art.118 din Codul administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt –

oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: *investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului* etc. **Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.** Motivarea nu este obligatorie în cazul în care: a) autoritatea publică admite o petiție în totalitate fără ca prin decizia de soluționare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane; b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că, Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020 în partea respingerii solicitării judecătorului Alexandru Gheorghieș de promovare în funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, urmează a fi anulată pentru faptul că autoritatea publică nu a îndeplinit procedura de emiterie a actului administrativ individual și anume cea de motivare, or persoana interesată ale cărei drepturi sunt vizate urmează să cunoască motivele respingerii cererii sale.

La caz, Completul judiciar notează că, Consiliul Superior al Magistraturii într-adevăr deține un drept discreționar la luarea deciziei privind promovarea la instanța superioară, la caz, Curtea Supremă de Justiție, deoarece fiecare membru al CSM discreționar votează, însă acest drept trebuie înțeles în sensul că, din motivarea deciziei discreționare, trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea acestui drept discreționar, însă la caz, aceste puncte de vedere lipsesc.

Astfel, completul relevă că, actul administrativ individual defavorabil contestat, nu conține în sine o motivare completă, clară, cu trimiteri la probe or, această exigență trebuie realizată într-un mod suficient de explicit, condiție legală care în speța dedusă judecății nu a fost respectată. Iar, nemotivarea creează impresia justițiabililor că autoritatea publică emite acte administrative aleatoriu, în lipsa prezenței probelor. Mai mult, această obligație este prevăzută și de art.9 alin. (10) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr.544 din 20.07.95.

Completul judiciar constată că, Consiliul Superior al Magistraturii în hotărârea sa de respingere a solicitării judecătorului Alexandru Gheorghieș de promovare în funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, într-adevăr nu și-a motivat nicicum soluția de respingere, or însăși Consiliul Superior al Magistraturii reține doar argumente de merit că, Alexandru Gheorghieș activează în funcția de judecător din 26 noiembrie 2002, a deținut mai multe funcții de conducere în

cadrul instanțelor de judecată, a fost membru al Colegiului pentru selecție și cariera judecătorilor și membru permanent al Consiliului Superior al Magistraturii din partea judecătorilor curților de apel, i-a fost decernată Diploma de Onoare a Consiliului Superior al Magistraturii și i s-a conferit gradul I de calificare, în rezultatul evaluării activității desfășurate în calitate de judecător și președinte, Colegiul de evaluare a performanțelor judecătorilor i-a acordat calificativul „excelent”, iar în final acestuia i se respinge solicitarea pe simplu motiv de neîntrunire a numărului necesar de voturi din partea membrilor și atât.

Mai mult Completul de judecată reține că, Consiliul Superior al Magistraturii în hotărârea nr. 262/22 din 22 septembrie 2020, nu a reținut careva fapte în acțiunile judecătorului Alexandru Gheorghieș care ar fi compromis demnitatea funcției sale, iar argumentul invocat doar în referință, de reprezentantul pîrîtului precum că, Alexandru Gheorghieș, prin acțiunile admise în anul 2019 s-a discreditat, fiind organizatorul unor acțiuni anticonstituționale ce aveau drept scop revocarea ilegală a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, instanța de judecată îl consideră ca fiind declarativ și neîntemeiat pe probe, or potrivit art. 1 alin.(1) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr.947 din 19.07.96, *Consiliul Superior al Magistraturii este un organ independent, format în vederea organizării și funcționării sistemului judecătoresc, și este garantul independenței autorității judecătorești*. Iar art.6 alin.(4) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr.544 din 20.07.95, prevede că, *se consideră că nu are reputație ireproșabilă, în sensul alin.(1), și nu poate candida la funcția de judecător persoana care: a) are antecedente penale, inclusiv stinse, sau a fost absolvită de răspundere penală printr-un act de amnistie sau de grațiere; b) a fost concediată din organele de drept din motive compromițătoare sau a fost eliberată, din aceleași motive, din funcțiile specificate la alin.(2); c) are un comportament incompatibil cu normele Codului de etică al judecătorilor sau desfășoară activitate incompatibilă cu normele acestui cod; d) a fost sancționată disciplinar pentru nerespectarea prevederilor art.7 alin.(2) din Legea nr.325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale; e) are interdicția de a ocupa o funcție publică sau de demnitate publică, ce derivă dintr-un act de constatare al Autorității Naționale de Integritate*.

Astfel, reieșind din cele menționate supra, Completul de judecată reține că Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței autorității judecătorești și prin urmare avea chiar obligația de a prezenta și a obține probe concludente și pertinente în vederea reținerii în acțiunile reclamantului Alexandru Gheorghieș a calificativului că nu are reputație ireproșabilă, atunci cînd pîrîtul declară și reține acest fapt ca motiv de respingere a candidaturii, ceea ce la caz lipsește, din care motiv se apreciază de instanță acest argument declarativ și neprobat.

În acest sens Completul de judecată reține prevederilor prevăzute la par. 22 din Recomandările din Kiev a Biroul OSCE pentru Instituții Democratice și Drepturile Omului din 23-25 iunie 2010, care prevăd că, *dacă există verificări ale candidaților, ele ar trebui să fie efectuate cu cea mai mare atenție și strict în condițiile unui stat de drept. Autoritatea de selectare poate solicita poliției o verificare standard privind cazierul judiciar și orice alte elemente descalificante. Rezultatul acestei verificări ar trebui să fie accesibil candidatului, care ar trebui să fie în drept să-l atace în instanță. Nici un fel de alte verificări nu ar trebui să fie efectuate de nici un serviciu de securitate. Decizia de a refuza un candidat în baza verificărilor trebuie să fie motivată.*

Referitor la argumentul invocat de pîrît la fel doar în referință în prezenta cauză precum că, Alexandru Gheorghieș a făcut parte din completul de judecatori ale cărui decizii au constituit obiectul examinării cererii la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza: - Furtună v. Republica Moldova, unde reclamantul s-a plâns în baza Articolului 6 § 1 și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, prin urmare ar compromite reputația ireproșabilă, Completul de judecată îl consideră ca fiind neîntemeiat, or pîrîtul nu a menționat acest motiv în hotărîrea ce se contestă și nu a prezentat careva probe că vinovăția acestuia a fost stabilită în urma unei sentințe definitive sau a fost constatată intenția sau neglijența gravă în cadrul unei proceduri disciplinare, iar în lipsa unor de probe, ar duce la încălcarea drepturilor fundamentale al lui Alexandru Gheorghieș și anume dreptul judecătorului la carieră și a garanțiilor juridice ce asigură independența judecătorului, precum și inamovibilitatea lui.

Mai mult ca atât prezintă relevanță și faptul că, în cadrul procedurii de desfășurare a concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, Consiliul Superior al Magistraturii nu și-a motivat la fel și soluția prin care i-a acordat lui Alexandru Gheorghieș cel mai mic punctaj față de ceilalți participanți care s-au aflat în condiții similare, prin urmare, acest fapt constituie în sine o încălcare a principiului de echitate socială, care este un principiu extrem de important, ce oferă posibilitatea de participare egală în procesul alegerii și accederii în unele profesii în funcție de capacitățile deținute.

La acest capitol, Completul de judecată ține să noteze și prevederile art. 23 alin. (1)-(3) din Codul administrativ, potrivit căruia autoritățile publice și instanțele de judecată competente acționează respectând principiul egalității și nediscriminării. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să trateze în mod egal persoanele aflate în situații similare. Orice diferență de tratament trebuie justificată în mod obiectiv. Atât în cadrul procedurii administrative, cât și în cadrul procedurii de contencios administrativ sau ca rezultat al acestora, nicio persoană nu poate beneficia de privilegii, nu poate fi dezavantajată, lipsită de drepturi sau scutită de obligații pe motiv de rasă, origini

familiale, sex, limbă, cetățenie, apartenență etnică, religie, convingeri politice sau ideologice, educație, situație economică, condiție socială.

Reieșind din cumulul celor menționate supra, Completul de judecată constată că, de către Consiliul Superior al Magistraturii nu au fost prezentate probe incontestabile de incompatibilitate a judecătorului Alexandru Gheorghieș pentru promovarea în funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, de încălcare de către acesta a legislației sau de încălcare a procedurilor legale de selectare și promovare a lui.

Prin urmare, se atestă că Consiliul Superior al Magistraturii nu și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege, iar această încălcare se materializată prin faptul că actul administrativ contestat a fost emis cu încălcarea procedurii stabilite, ceea ce poartă un caracter neproportional scopului urmărit, fapt ce denotă și ilegalitatea lui în fond.

Potrivit jurisprudenței CtEDO expuse în cauza *Volkov contra Ucrainei*, Curtea a reținut statuările pertinente din Raportul lui Thomas Hammarberg, Comisar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei, în urma vizitei sale în Ucraina (19-26 noiembrie 2011), CommDH(2012)10, 23 februarie 2012, care, la aspectele ce se referă la independența și imparțialitatea judecătorilor, a menționat că, ”independența sistemului judiciar – care implică de asemenea independența fiecărui judecător în parte – trebuie protejată în drept și în fapt...”

În acest sens, Completul judiciar mai reține și statuările Curții Constituționale expuse în hotărârile sale nr.22 din 5 septembrie 2013 și nr.26 din 11 noiembrie 2014, potrivit cărora, ”într-un stat de drept este esențială obligația de respectare a Legii Supreme, care reprezintă garantul drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. La rîndul său, o condiție primordială de edificare și funcționare a unui stat de drept constituie realizarea principiului separației puterilor în stat.

În mecanismul statal de apărare a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului un factor de primă importanță îl constituie buna funcționare a autorităților judecătorești. Protecția judiciară efectivă și completă se poate realiza doar în condițiile unei adevărate independențe a autorității judecătorești, în special a judecătorului - exponent al puterii judecătorești. Acest fapt impune asigurarea autonomiei și independenței puterii judecătorești, reglementarea constituțională a limitelor și principiilor activității sale.

Principiul legalității, care stă la baza justiției, prezumă caracterul legal al instanței judecătorești prin asigurarea independenței, imparțialității judecătorilor și supunerii lor numai legii.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene, sintagma ”instituită de lege” din articolul 6 al Convenției presupune că o instanță instituită de lege trebuie să îndeplinească o serie de condiții, precum independența membrilor săi și durata

mandatului lor, imparțialitate și existența garanțiilor procedurale (Hotărîrea *Coëme și alții v. Belgia* din 22 iunie 2000, § 99).

Astfel, independența justiției este o condiție obligatorie pentru existența statului de drept și o garanție fundamentală a unui proces echitabil. Această independență urmează a fi asigurată de către stat. Realizarea principiului independenței judecătorului, pus la baza autonomiei autorității judecătorești, se asigură prin procedura de înfăptuire a justiției, modul de numire, suspendare, demisie și eliberare din funcție a judecătorului, prin declararea inviolabilității judecătorului.

Curtea reiterează că independența judecătorului este un element esențial al statutului juridic și condiția principală a autonomiei autorității judecătorești.

Principiul independenței judecătorilor presupune că judecătorul, în calitate de deținător al autorității judecătorești, trebuie să-și poată exercita funcția sa în deplină independență, în raport cu toate constrîngerile, forțele de natură socială, economică și politică și chiar în raport cu alți judecători și în raport cu administrația judecătorească.

Prin urmare, independența judecătorului constituie un factor determinant în realizarea accesului liber la justiție - drept fundamental garantat de articolul 20 din Constituție.

Din enunțurile expuse supra rezultă cu certitudine că, esența independenței judecătorului rezidă în autonomia acestuia la adoptarea deciziilor judecătorești. Aceasta presupune că judecătorul urmează să fie ocrotit și să-i fie garantat că la judecarea cauzelor, atribuție conferită de Constituție, el nu va fi supus persecuțiilor și nu va putea fi antrenată urmărirea penală pentru modul de interpretare a legii, apreciere a faptelor sau evaluarea probelor, cu excepția "cazurilor de rea-credință".

Totodată, Curtea reține că independența judecătorului nu exclude angajarea responsabilității acestuia, ea fiind realizată sub rezerva unei prudențe determinate de necesitatea garantării libertății depline a judecătorului contra tuturor presiunilor induse.

Consiliul Consultativ al Judecătorilor Europeni al Consiliului Europei (în continuare - CCJE), în Avizul nr.3, sprijină regula, potrivit căreia „Judecătorii care, în exercitarea mandatului, comit fapte, care ar fi considerate infracțiuni în orice circumstanțe (de exemplu, acceptă mită) nu pot invoca imunitatea într-un proces penal ordinar” (parag.52). Referitor la cazurile abuzive ale judecătorilor, CCJE recomandă ”în statele unde se poate demara o investigație sau o acțiune penală la solicitarea unei persoane particulare, ar trebui să existe un mecanism care să prevină sau să oprească astfel de investigații sau acțiuni [...] dacă nu există fapte care să sugereze că judecătorul trebuie tras la răspundere penală” (parag.54).

Curtea mai constată că legiuitorul constituant, statuînd că ”judecătorii instanțelor judecătorești sunt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii”,

a consacrat independența judecătorului pentru a asigura excluderea oricărei influențe din partea altor autorități. Această garanție nu poate fi însă interpretată ca fiind de natură să determine lipsa responsabilității judecătorului. Legea fundamentală, potrivit art. 116 alin. (1), nu conferă numai prerogative, ce stau la baza conceptului de "independență", ci stabilește și anumite limite, care se circumscriu sintagmei "potrivit legii".

Potrivit art.225 alin. (2) din Codul administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

- a) și-a exercitat dreptul discreționar;
- b) a luat în considerare toate faptele relevante;
- c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;
- d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Potrivit art. 137 alin.(1) - (4) Cod administrativ, *în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.*

Completul de judecată, menționează că autoritatea publică nu este complet liberă în utilizarea dreptului discreționar. Acțiunea administrativă trebuie să se bazeze pe o decizie discreționară cuvenită, concluzie ce se desprinde, în special, din prevederile art. 137 alin. (1) din Codul administrativ, potrivit căruia autoritățile publice „trebuie” să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Prin urmare, Consiliul Superior al Magistraturii era obligat prin lege să își exercite discreția, însă fără erori discreționare.

Argumentul pîrîtului invocat în referința depusă precum că, hotărîrea motivată a Plenului CSM nr. 262/22 din 22 septembrie 2020 în partea respingerii solicitării judecătorului Alexandru Gheorghieș de promovare în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, conține considerentele care justifică emiterea acestui act, fiind expuse temeiurile de fapt și de drept, care au stat la baza adoptării acesteia, cît și oportunitatea emiterii actului administrativ, Completul judiciar îl reține ca fiind neîntemeiat, deoarece, temeiurile de fapt și de drept indicate în

conținutul hotărîrii contestate contravin reglementărilor legale în vigoare, iar oportunitatea actului administrativ, nu justifică încălcările de lege admise la emiterea acestuia.

În contextul celor supra-elucidate, instanța conchide temeinicia acțiunii, cerințele urmînd a fi admise, iar actul administrativ individual în partea contestată, urmează a fi anulat ca fiind emis contrar legii.

Totodată, reieșind din faptul că s-a constatat cu certitudine că reclamantul a înaintat o acțiune în obligare - conform art.206 alin.(1) lit.b) Cod administrativ, Completul de judecată, va emite hotărîrea potrivit specificului acțiunii în obligare, adică în baza art. 224 alin.(1) lit.b) Cod administrativ, care explică că, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă în baza unei acțiuni în obligare o hotărîre prin care - ***anulează*** în tot sau ***în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării*** sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă ***și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual***, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată. Or, înaintarea acțiunii în obligare are anume ca scop obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual.

Deși înaintarea propunerii Parlamentului Republicii Moldova de numire în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție pînă la atingerea plafonului de vîrstă ține de competența exclusivă a Consiliului Superior al Magistraturii, Completul de judecată în acest sens reține prevederile art.24 alin.(1) Codul administrativ, care prevede că, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți, iar potrivit art.3 Cod administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținîndu-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Astfel reieșind din cele menționate supra, Completul de judecată constată că, Consiliului Superior al Magistraturii nu și-a îndeplinit obligațiile sale de a motiva temeiurile respingerii cererii reclamantului, or cum s-a stabilit supra organul de autoadministrare judecătorească nu a stabilit prin probe incontestabile de incompatibilitate a reclamantului cu funcția la care aspiră, de încălcare de către acesta a legislației sau de încălcare a procedurilor legale de selectare și promovare a lui, din care motive urmează a fi obligat Consiliului Superior al Magistraturii să emită hotărîrea prin care să admită solicitarea judecătorului Alexandru Gheorghieș de promovare în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție și să propună Parlamentului Republicii Moldova numirea judecătorului Alexandru Gheorghieș în

funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție pînă la atingerea plafonului de vîrstă.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se anulează hotărîrea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020 ”Cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție”, în partea prin care s-a respins solicitarea judecătorului Alexandru Gheorghieș de promovare în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

Se obligă Consiliul Superior al Magistraturii să emită hotărîrea cu privire la înaintarea propunerii Parlamentului Republicii Moldova de numire în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție pînă la atingerea plafonului de vîrstă a judecătorului Alexandru Gheorghieș.

Hotărîrea cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 de zile de la pronunțare, prin intermediul Curții de Apel Chișinău.

Președintele completului,
Dașchevici

Grigore

Judecătorii
Palanciuc

Ecaterina

Veronica Negru

Dosarul nr. 3-138/20 (2-20129733-02-3-19102020)

25 ianuarie 2021

O P I N I E S E P A R A T Ă

Subsemnatul Dașchevici Grigore, judecător al Curții de Apel Chișinău, prin prezenta opinie îmi exprim dezacordul cu Hotărîrea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2021, adoptată cu votul majorității, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată înaintată de Gheorghieș Alexandru împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind contestarea parțială a actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii unui act administrativ favorabil.

Prin Hotărîrea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2021, în privința căreia îmi exprim dezacordul, s-a hotărât:

„Se anulează hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020 ”Cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție”, în partea prin care s-a respins solicitarea judecătorului Alexandru Gheorghieș de promovare în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

Se obligă Consiliul Superior al Magistraturii să emită hotărârea cu privire la înaintarea propunerii Parlamentului Republicii Moldova de numire în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție pînă la atingerea plafonului de vîrstă a judecătorului Alexandru Gheorghieș”.

În conformitate cu prevederile art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

În conformitate cu art. 48 alin. (2) Cod de procedură civilă, judecătorul care nu este de acord cu hotărârea majorității semnează hotărârea, dar este în drept să expună în scris opinie separată, care se înmînează președintelui ședinței și se anexează la dosar.

Îmi exprim opinia separată asupra hotărârii enunțate din următoarele considerente.

Din materialele dosarului rezultă cu certitudine că, prin pct. 2 al hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 150/12 din 09 iunie 2020, a fost anunțat concurs pentru suplinirea a nouă posturi vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție (f.d. 81-88).

Pentru participare la concurs au depus cerere judecătorii: Nelea Budăi, Sergiu Furdui, Anatolie Minciuna, Oxana Robu și Angela Bostan de la Curtea de Apel Chișinău, Alexandru Gheorghieș de la Curtea de Apel Bălți, Dmitrii Fujenco de la Curtea de Apel Comrat, Ghenadie Pavliuc, Ghenadie Plămădeală, Radu Țurcanu, Nicolae Șova, Serghei Dimitriu, Vitalie Stratan și Aliona Miron de la Judecătoria Chișinău și Dumitru Gherasim de la Judecătoria Bălți (f.d. 79).

La ședința Consiliului Superior al Magistraturii din 22 septembrie 2020, Plenul Consiliul examinând chestiunea cu privire la suplinirea funcției vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, în rezultatul exprimării votului de către membrii CSM prezenți la ședință, cu 6 (șase) voturi pro și 5 (cinci) împotrivă în privința candidatei Nelea Budăi; 5 (cinci) voturi pro și 6 (șase) împotrivă în privința candidatului Sergiu Furdui; 9 (nouă) voturi pro și 2 (două) împotrivă în privința candidatului Anatolie Minciuna; 8 (opt) voturi pro și 3 (trei) împotrivă în privința candidatei Oxana Robu; 5 (cinci) voturi pro și 6 (șase) împotrivă în privința candidatei Angela Bostan; **4 (patru) voturi pro și 7 (șapte) împotrivă în privința candidatului Alexandru Gheorghieș**; 6 (șase) voturi pro și 5 (cinci) împotrivă în privința candidatului Dmitrii Fujenco; 8 (opt) voturi pro și 3 (trei) împotrivă în privința candidatului Ghenadie Plămădeală; 6 (șase) voturi pro și 5 (cinci) împotrivă în privința candidatului Radu Țurcanu; 8 (opt) voturi pro și 3 (trei) împotrivă în privința candidatului Nicolae Șova; 6 (șase) voturi pro și 5 (cinci) împotrivă în privința candidatului Serghei Dimitriu; 3 (trei) voturi pro și 8 (opt) împotrivă în privința candidatului Vitalie Stratan; 8 (opt) voturi pro și 3 (trei) împotrivă în privința candidatei Aliona Miron; 7 (șapte) voturi pro și 4 (patru) împotrivă în privința candidatului Dumitru Gherasim; Plenul CSM a hotărât de a propune Parlamentului Republicii Moldova numirea judecătorilor Anatolie Minciuna, Oxana Robu, Ghenadie Plămădeală, Nicolae Șova și Aliona Miron în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție (f.d. 17-38). Astfel, candidatul Alexandru Gheorghieș nu a acumulat numărul necesar de voturi pentru a fi promovat în funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție.

La data de 19 octombrie 2020 Gheorghieș Alexandru a depus cerere de chemare în judecată către Consiliul Superior al Magistraturii, solicitând anularea în parte a Hotărârii

Plenului CSM nr. 262/22 din 22 septembrie 2020, prin care s-a decis de a respinge solicitarea judecătorului Gheorghieș Alexandru de promovare în funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție și obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să emită o hotărâre cu privire la înaintarea propunerii Parlamentului Republicii Moldova de numire în funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție până la atingerea plafonului de vîrstă.

În contextul pretențiilor deduse judecătii, consider oportun de a menționa că în conformitate cu prevederile art. 116 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova, președintele, vicepreședinții și judecătorii Curții Supreme de Justiție sînt numiți în funcție de Parlament la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii.

Conform art. 123 din Constituția Republicii Moldova, Consiliul Superior al Magistraturii asigură numirea, transferarea, detașarea, promovarea în funcție și aplicarea de măsuri disciplinare față de judecători. Modul de organizare și funcționare al Consiliului Superior al Magistraturii se stabilește prin lege organică.

În conformitate cu prevederile art. 1 din Legea nr. 947 din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, Consiliul Superior al Magistraturii este un organ independent, format în vederea organizării și funcționării sistemului judecătoresc, și este garantul independenței autorității judecătorești. Consiliul Superior al Magistraturii exercită autoadministrarea judecătorească.

Conform art. 2 din Legea citată, modul de organizare și de funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii este reglementat de Constituție, de legile privind organizarea judecătorească, cu privire la statutul judecătorului, de prezenta lege și de alte acte normative.

În conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nominalizată, întru exercitarea funcțiilor sale, Consiliul Superior al Magistraturii are următoarele competențe referitoare la cariera judecătorilor: a) face propuneri Președintelui Republicii Moldova sau, respectiv, Parlamentului de numire, promovare la o instanță superioară, transferare la o instanță de același nivel sau la o instanță inferioară, de numire în funcția de președinte sau de vicepreședinte de instanță ori de eliberare din funcție a judecătorilor, președinților și vicepreședinților instanțelor judecătorești.

Conform art. 10 lit. f) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, membrul Consiliului Superior al Magistraturii este în drept: f) să participe la adoptarea de hotărîri prin vot și să-și expună, după caz, opinia separată.

În conformitate cu prevederile art. 11 lit. e) din Legea nominalizată, membrul Consiliului Superior al Magistraturii este obligat: e) să voteze pro sau contra la adoptarea de hotărîri.

Conform art. 20 alin. (1), (3/1) din Legea citată, chestiunile ce țin de promovarea la o instanță superioară, transferarea la o instanță de același nivel sau la o instanță inferioară, detașarea, suspendarea, demisia și eliberarea din funcție a judecătorului sînt examinate de Consiliul Superior al Magistraturii în condițiile legii. Transferarea judecătorului la o instanță de același nivel sau la o instanță inferioară, promovarea judecătorului la o instanță superioară, numirea în funcția de președinte sau de vicepreședinte al instanței judecătorești și eliberarea lui din funcție se fac în baza recomandărilor colegiului pentru selecția și cariera judecătorului. Hotărîrea Consiliului Superior al Magistraturii privind transferarea judecătorului la o instanță de același nivel sau la o instanță inferioară, promovarea judecătorului la o instanță superioară, numirea în funcția de președinte sau de vicepreședinte al instanței și eliberarea lui din funcție trebuie să fie motivată și este adoptată prin votul deschis al membrilor Consiliului.

Reiterez că, obiectul controlului judecătoresc în prezenta speță constituie actul administrativ individual defavorabil pentru reclamant - Hotărârea Plenului CSM nr. 262/22 din

22 septembrie 2020, în partea prin care s-a decis respingerea solicitării judecătorului Gheorghies Alexandru de promovare în funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție.

În acest context, consider oportun de a menționa că potrivit art. 2 din Legea nr. 154 din 05 iulie 2012 privind selecția, evaluarea performanțelor și cariera judecătorilor promovarea în funcția de judecător la o instanță judecătorească superioară, se efectuează de către colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor (în continuare - colegiul pentru selecție), în baza unor criterii clare, transparente, obiective și bazate pe merit.

Prin regulamentele adoptate de Consiliul Superior al Magistraturii se prevede ca toți candidații la funcția de judecător, de președinte sau vicepreședinte al instanței de judecată, la promovarea într-o instanță judecătorească superioară sau la transferul la altă instanță judecătorească, să fie evaluați și de către Consiliul Superior al Magistraturii. Ponderea rezultatului evaluării în media de concurs nu poate depăși 20%.

În regulamentele Consiliului Superior al Magistraturii sînt stabilite detaliat procedura și criteriile de promovare în funcția de judecător la o instanță judecătorească superioară.

Conform pct. 11 din Regulamentul cu privire la criteriile de selecție, promovare și transferare a judecătorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului CSM nr. 613/29 din 20 decembrie 2018, judecătorii pot fi promovați la o instanță ierarhic superioară ținând cont de: a) vechimea în muncă în funcția de judecător, corespunzător: minim 6 ani pentru funcția de judecător la curtea de apel și 10 ani pentru funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție; b) lipsa sancțiunilor disciplinare nestinse; c) susținerea evaluării performanțelor, confirmată prin hotărârea Colegiului de evaluarea performanțelor judecătorilor.

Potrivit pct. 3.32, 3.33 și 3.35 ale Regulamentului cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor de judecător, de vicepreședinte și de președinte al instanței judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 612/29 din 20 decembrie 2018, care prevede procedura de desfășurare a concursului pentru promovarea în funcția de judecător în instanța ierarhic superioară, în cadrul concursului judecătorilor pentru promovarea în funcția de judecător în instanța ierarhic superioară, media de concurs constituie maximum 100 de puncte și se calculează, după cum urmează: - nu mai puțin de 50% se constituie din rezultatul evaluării performanțelor; - nu mai mult de 30% din punctajul acordat de Colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor; - nu mai mult de 20% din punctajul acordat de Consiliul Superior al Magistraturii.

În procesul de promovare a judecătorului într-o instanță superioară, Plenul CSM va aprecia motivarea personală a candidatului și corespunderea acestuia funcției de judecător; motivele care au determinat candidatul să participe la concurs; determinarea vizând ocuparea funcției pentru care candidează; propuneri privind modernizarea și îmbunătățirea activității instanței și calității actului de justiție; fermitatea în expunere în cadrul interviului și în special reputația persoanei în contextul prevederilor legale.

Din materialele dosarului rezultă că în urma cumulării rezultatelor etapelor concursului, care constă din rezultatul evaluării performanțelor, punctaj acordat de Colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor și punctajul acordat de Consiliul Superior al Magistraturii, reclamantul - judecătorul Gheorghies Alexandru a acumulat 87,27 puncte, fiind clasat pe locul 7 al punctajului final.

Însă, în opinia mea, acest fapt nu justifică afirmațiile reclamantului, că în astfel de condiții Consiliul Superior al Magistraturii era obligat să înainteze candidatura judecătorului Gheorghies Alexandru Parlamentului Republicii Moldova de numire în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție până la atingerea plafonului de vîrsta, asta deoarece votul CSM după

epuizarea etapelor stabilite în pct. 3.32 din Regulament, nu poate constitui în sine o etapă suplimentară.

Or, nu s-a ținut cont de faptul că conform pct. 3.18 din Regulament, la ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, candidații vor prezenta motivarea personală care va fi apreciată de membrii Consiliului.

Prin urmare, punctajul acordat de CSM candidaților care au participat la concurs, la caz punctajul acordat reclamantului Gheorghieș Alexandru – 10,27 puncte, să referă anume la motivarea personală a candidatului (*motivele care au determinat candidatul să participe la concurs; determinarea vizînd ocuparea funcției pentru care candidează; propuneri privind modernizarea și îmbunătățirea activității instanței și calității actului de justiție; fermitatea în expunere în cadrul interviului*) și nu include și alte criterii specificate de reclamant.

Or, soluția membrilor Consiliului Superior al Magistraturii de a respinge solicitarea reclamantului de promovare în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție a fost emisă în urma examinării în cumul a materialelor, audierii candidaților și în rezultatul exprimării votului de către membrii CSM prezenți la ședință, fapt indicat expres în hotărârea CSM. Astfel, se constată că reclamantul nu a întrunit numărul necesar de voturi pentru a fi propus Parlamentului Republicii Moldova în vederea numirii în funcție de Judecător la Curtea Supremă de Justiție.

Urmează a fi reținute la caz și prevederile art. 137 Cod administrativ, care stabilește expres că, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

În conformitate cu prevederile art. 225 alin. (1), (2) Cod administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

În aceste împrejurări, consider că sunt lipsite de temei argumentele invocate în cererea de chemare în judecată, precum că actul administrativ contestat este lipsit de elementul motivării, deoarece în hotărârea CSM nu se indică cum s-a ajuns la concluzia că Gheorghieș Alexandru nu a acumulat numărul necesar de voturi și motivele acestora. Or, în hotărârea contestată a fost indicat expres că soluția membrilor Consiliului Superior al Magistraturii de a respinge solicitarea reclamantului de promovare în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, a fost emisă în urma examinării materialelor, audierii candidaților și în rezultatul exprimării votului membrilor CSM prezenți la ședința respectivă.

Consider că, în speță, nu sunt întrunite temeiurile legale de anulare a actului administrativ contestat, întrucât hotărârea CSM reflectă rezultatele unui concurs – competiție organizată și desfășurată de CSM în baza regulamentului aprobat, în vederea suplinirii funcțiilor de judecător, președinte sau vicepreședinte al instanței judecătorești. Iar, după cum s-a invocat mai sus, în

conformitate cu prevederile art. 225 alin. (1) Cod administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.

Menționez că, în pct. 41 și 43 al Hotărârii Curții Constituționale nr. 23 din 09 noiembrie 2011 privind interpretarea art. 116 alin. (4) din Constituție, Curtea Constituțională a indicat că:

pct. 41 - Analiza prevederilor actelor normative în vigoare demonstrează că selectarea judecătorilor, președintelui și vicepreședintelui Curții Supreme de Justiție constituie **o activitate internă și exclusivă a Consiliului Superior al Magistraturii**;

pct. 43 - Posibilitatea selectării judecătorilor, președintelui și vicepreședinților Curții Supreme de Justiție de către Consiliul Superior al Magistraturii este un element intrinsec al principiului independenței sistemului judecătoresc. De altfel, legea stabilește condițiile, interdicțiile și incompatibilitățile ce trebuie îndeplinite de un candidat, care sunt verificate de Consiliul Superior al Magistraturii.

Astfel, consider că prin Hotărârea Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2021, adoptată cu votul majorității, s-a admis intervenția instanței judecătorești și o ingerință în votul discreționar al membrilor CSM, ce ține de rezultatul unui concurs de promovare în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, care de fapt constituie o activitate internă și exclusivă a Consiliului Superior al Magistraturii.

Cu titlu secundar, țin să menționez următoarele, chiar dacă am admite că actul administrativ contestat este lipsit de elementul motivării, după cum a invocat reclamantul, și în aceste împrejurări instanța de judecată nu ar fi în drept să admită acțiunea reclamantului în partea obligării Consiliului Superior al Magistraturii să emită hotărârea cu privire la înaintarea propunerii Parlamentului Republicii Moldova de numire în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție a judecătorului Alexandru Gheorghieș, or, prin aceasta instanța de judecată de fapt va substitui autoritatea publică (sau modalitatea reglementată de lege de selectare a judecătorilor, la caz, selectarea judecătorilor pentru promovare la Curtea Supremă de Justiție, doar prin concurs organizat și demarat exclusiv de CSM în condițiile legii) în atribuțiile sale exclusive de promovare a judecătorilor în instanțele judecătorești ierarhic superioare.

Prin urmare, consider că în speță nu sunt întrunite temeiurile legale de admitere a acțiunii în obligare formulate de reclamant, întrucât actul administrativ contestat reflectă rezultatele concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție desfășurat de organul constituțional independent care exercită autoadministrarea judecătorească, iar verificând prin prisma prevederilor art. 225 alin. (2) Cod administrativ exercitarea de către autoritatea publică a dreptului discreționar, în opinia mea, nu se constată existența a cărorva încălcări legale din partea autorității publice pârâte.

Din aceste motive, consider că cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghieș Alexandru împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea hotărârii CSM nr. 262/22 din 22 septembrie 2020, în partea prin care s-a respins solicitarea judecătorului Alexandru Gheorghieș de promovare în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție și obligarea CSM să emită hotărârea cu privire la înaintarea propunerii Parlamentului Republicii Moldova de numire în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție pînă la atingerea plafonului de vîrstă a judecătorului Alexandru Gheorghieș, urma a fi respinsă ca neîntemeiată.

Judecătorul
Curții de Apel Chișinău /semnat/ Dașchevici Grigore

